

Aki szerint az 1953. november 25-én lejátszott Anglia–Magyarország labdarúgó mérkőzés nem volt több egy barátságos meccsnél és a „mindig ne azzal jöjjünk, hogy mi volt a múltban, mert a mai magyar válogatott gyenge”, az ne görgessen tovább. Ömlengés következik, szubjektíven.

„Hatot rúgtunk Angliának, olyan, mint egy álom...” – így kezdődik a **Hobo Blues Band** 1986-ban kiadott

[Esztrád](#)

[című lemezének](#)

egyik legkülönlegesebb

[száma](#)

. Hobo és zenésztársai egy nagyon érdekes műben az ötvenes évek énekstílusában, némi iróniával, de mégis mulatságosan emlékezik meg a magyar labdarúgás világgraszoló győzelméről.

Nemcsak ezt, hanem nagyon sok művészeti alkotást ihletett a sportesemény, például a kilencvenes évek egyik legjobb magyar játékfilmje, a *6:3, avagy játszd újra, Tutti!* című **Tímár Péter** -fil
m (főszerepében zseniálisan alakít
Eperjes Károly
) központi témája is ez a meccs.

{youtube}295rjITdg4s{/youtube}

Hatvan év alatt nagyon sokat elmondtak már a meccsről – könyvek tucatjai jelentek meg nemcsak Magyarországon, szakdolgozatok, cikkek százai foglalkoztak a történelmi mérkőzéssel.

Sporttörténetileg azért nagyon jelentős, mert a labdarúgás egyik legkomolyabb forrdalama vette akkor kezdetét - a magyarok által játszott taktikára alapultak később a világverő brazilok tizenegyei és játéksítlusa, a hollandok totális focija is ebből nőtt ki. Tény, a mai foci nem lenne olyan, amilyen, ha nincs az ötvenes évek [Aranycsapat](#) a.

1953. november 25. London, Wembley stadion

Magyarország-Anglia

6:3

Magyarország	Anglia
Bozsik József	Lóránt Gyula
Puskás Ferenc	Buzánszky Jenő
Kocsis Sándor	Lantos Mihály
Budai II. László	Grosics Gyula
Csibor Zoltán	Hidegkuti Nándor
Sebes Gusztáv	Zakariás József